

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий колос

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 99 (2515). ● ЧЕТВЕР, 17 СЕРПНЯ 1978 року. ● Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

З ТУРБОТОЮ ПРО РІДНУ ПРИРОДУ

Питання дальшого поліпшення роботи з молоддю в сільській місцевості, поставлені у промові товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ і рішеннях з'їзду комсомолу, обговорюються на засіданні колегії Державного Комітету СРСР по лісовому господарству.

Відзначалося, що в галузі працюють 136 тисяч юнаків і дівчат. Молоді трудівники лісу почали активніше брати участь у соціалістичному змаганні за підвищення ефективності лісгосподарського виробництва, якості робіт і виробленої продукції, в русі за комуністичне ставлення до праці. Вони виступають ініціаторами багатьох починів і починів.

На підприємствах і в організаціях лісового господарства почали більше приділяти уваги підвищенню кваліфікації працюючої молоді, роботі шкіл передового досвіду, проведенню конкурсів професійної майстерності. Дальшого розвитку набув рух наставництва молоді. Органи лісового господарства проводять велику роботу по профорієнтації школярів.

На колегії затверджено склад постійної комісії у справах молоді при Державному Комітеті СРСР по лісовому господарству і положення, яке регламентує її роботу.

ЩЕДРИЙ КОЛОС—ЮВІЛЕЙНОМУ РОКУ!

СТЕПІД ЖИВИЙ

НА 16 СЕРПНЯ В ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ СКОШЕНО РАННІ ЗЕРНОВІ НА ПЛОЩІ 691,0 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. ОБМОЛОЧЕНО ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 600,5 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. УСЬОГО НАМОЛОЧЕНО ЗЕРНА 2142,1 ТИСЯЧІ ТОНН.

На приз „Золотий колос“ СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

СЕРЕД МОЛОДИХ КОМБАЙНЕРІВ:

Валерій ГЛУШЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — комбайном «Колос» зібрав хліб на 361 гектарі і намолотив 18 539 центнерів зерна.

Андрій ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — «Колосом» зібрав хліб на 363 гектарах і намолотив 18 325 центнерів зерна.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району — «Колосом» зібрав ранні зернові на 338 гектарах і намолотив 14 660 центнерів хліба.

Анатолій КОЛОТИГІН з колгоспу імені Жданова Світловодського району — комбайном «Нива» зібрав хліб на 340 гектарах і видав з бункера 13 679 центнерів зерна.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району — «Колосом» зібрав ранні зернові на 354 гектарах і намолотив 13 117 центнерів хліба.

Володимир ТИШКІН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — «Колосом» зібрав хліб на 234 гектарах і видав з бункера 12 365 центнерів зерна.

Василь ОБАЧ із колгоспу імені Петровського Устимівського району — «Колосом» на 347 гектарах намолотив 12 230 центнерів хліба.

Іван МАКАРЮК з колгоспу імені Шевченка Знаменського району — «Колосом» на 298 гектарах намолотив 11 200 центнерів зерна.

СЕРЕД МОЛОДИХ ЖАТКАРІВ:

Микола ШУЛЬГА з колгоспу «Україна» Новгородківського району — жаткою ЖВН-6 скошив на злаз зернові на 500 гектарах.

Олексій ІВАЩЕНКО з колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району — жаткою ЖРС-4.9 скошив зернові на 356 гектарах.

СЕРЕД МОЛОДИХ ВОДИВ:

Леонід РОМАНОВ з Долинського районного об'єднання «Сільгосптехніка» — автомобільною «Урал-337» виробив на живих 49 950 тонно-кілометрів.

Юрій РОВЕНСЬКИЙ з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — автомобільною ГАЗ-53 виробив на живих 27 760 тонно-кілометрів.

КОЛИ Ж І ПРАЦЮВАТИ, ЯК НЕ ЗАМОЛОДУ?

ФОТОРЕПОРТАЖ

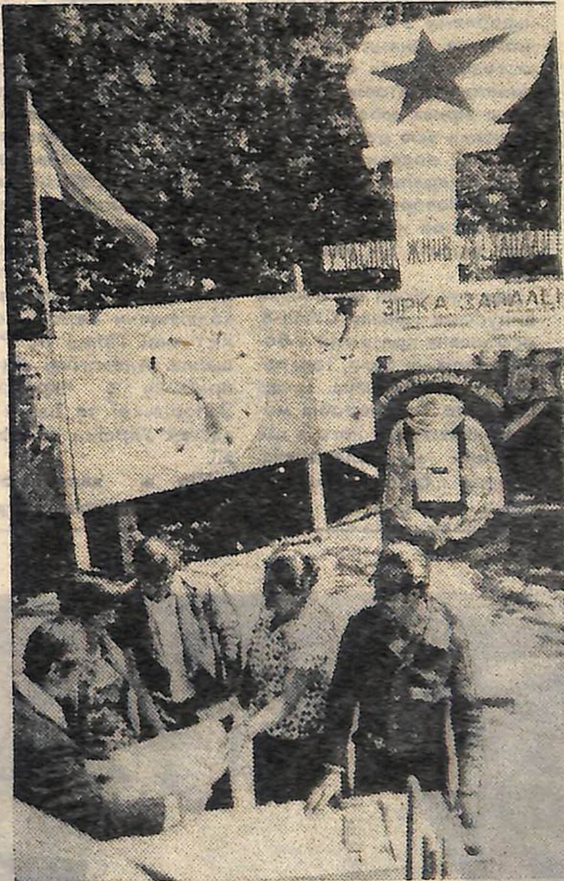

Радість молодого помічника комбайнера Вячеслава Щасливого поділили друзі-жнивари Леонід Мохна, Василь Шатний, Сергій Умрихін, молоді шофери Микола Чернега, Михайло Терлецький, Володимир Ліщина...

Що й казати, в трепівському колгоспі «Маяк» жнивувало понад 30 комсомольців. Загін! Частина з них працювала в збирально-транспортній ланці, де на час збиральної кампанії було створено партійно-комсомольську групу на чолі з В. М. Дудником.

Тримаю в руках «Щоденний Інформатор», у якому повідомляється про хід соціалістичного змагання на збиранні врожаю в колгоспі «Маяк» за один з передостанніх живих днів. Екіпаж агрегату: комбайнер-комуніст В. Д. Брижук, помічник — комсомолец Сергій Умрихін. Скошено за день 20 гектарів, намолочено 984,65 центнера зерна. Скошено з початку жнив 328 гектарів, намолочено 13 345,6 центнерів хліба.

Звучить! Найвищий виробіток у Знаменському районі.

Золотавою річкою лється дорідне зерно з бункерів у кузови машин. Одну з них водить шофер Трєпівського відділення «Сільгосптехніки» ударний комуністичної праці Леонід Суховенко.

Золотавою річкою лється дорідне зерно з бункерів у кузови машин. Одну з них водить шофер Трєпівського відділення «Сільгосптехніки» ударний комуністичної праці Леонід Суховенко.

В. КОСТЕНКО.

Кращий водій груженої «Сільгосптехніки» Леонід СУХОВЕНКО. На тону — Оля МИХАЙЛОВА, Надія ПАВЛИШІНА. Агітмайданчик на тону. Фото І. КОРЗУНА.

АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ!

ПЛЮС ДОДАТКОВИЙ РЕЙС

Не перший рік очолює вантажний транспортний підприємстві 10036 комсомолец Володимир Чубенко. «Колос» — ударний — девіз молодого водія. Його бригада виступила з ініціативою в боротьбі за великий хліб 1978 року. Працюючи на вивезенні зерна з колгоспу імені Шевченка в нічну зміну, колектив організував завантаження автомобілів зерном одним водієм. Як же цей досвід на ділі використовується?

У бригаді вироблено єдиний графік чергування водіїв по завантаженню автомобілів у нічний час. По закінченні останнього рейсу водії залишають на колгоспному току свої грузови-

ни і йдуть на відпочинок. У цей час черговий по бригаді завантажує один за одним автомобілі, готує їх до відправки на елеватор. Ще до початку світлового дня п'ятнадцять ЗІЛів з причепами вирушають у перший рейс наступного дня.

Економіючи час, бригада щодня робить один додатковий рейс. Так людина бореться за хліб, за його долю. Досвід, який, безумовно, заслуговує уваги і підтримки.

З початку жнив колектив перевіз на відстань 32 кілометрів понад 10 000 тонн зерна.

О. КОНДРАТЕНКО,
робкор.
м. Знаменка.

● ГАРЯЧА ЛІНІЯ

5. АГІТПОЇЗД

Молодий директор

Про роботу у своєму будинку культури комсомолец Едуард Долгов розповідає багато. І то не просто красиві слова чи протокольно-сухий звіт (ідучи на посаду директора, Едуард найбільше боявся стати адміністратором). То щира й захоплююча оповідь про цікаві справи молоді Кіровоградського району.

Витоком цікавого й оригінального є неспинний пошук, промінчик невпійнятності, що осяває і зігріває починання юних.

— Створили вокально-інструментальний ансамбль, — ділиться Едуард. — Назви йому, правда ще не придумали. Чимало мізкуємо над його репертуаром. Хочемо, щоб колектив не став даниною моді... І «новонароджений» уже пробує свій голос — у жинизну пору влаштовує вечори відпочинку для сільської молоді.

Взагалі, сьогодні всі думки і турботи культурників про трудівників села. Кращі учасники художньої самодіяльності будинку культури об'єдналися в агітбригаду, яка вже не перший рік виступає перед хліборобами в складі районного агітпоїзда. Група молодіжна. Семіро учасників з десяти — комсомольці. Виїждять з першого серпня, щодня, без вихідних.

— До сімнадцятого побуваємо на полях, токах і з тракторних таборів усіх колгоспів району, — продажує директор будинку культури, він же й керівник агітбригади.

— Сімнадцятий концерт? — Ні, більше. Щодня виступаємо у двох-трьох місцях колгоспу.

Прямо в кабінеті Долгова — все необхідне для виїзду. Тут же вимпели, дорунки, глядачі, квіти. На видному місці

красуються три ляльки в болгарському національному убранні.

— Цей дарунок народний ансамбль пісні і танцю «Горлиця» привіз із гастрольної подорожі по Болгарії. А щойно він повернувся з Білорусії.

Валія Чудна, поля Білицький, Таня Половинко і Вася Сотник саме зайшли до кімнати, заходились переносити репертуар до автобуса.

— Важкувало їм, — зітхнув Едуард. — Більшість горлицян відпочиває, а вони прямо з корабля на бал потрапили. Самі зголосилися увійти до складу бригади, хоч їм слід було б перепочити — перед білорусами теж щоденно виступали... Ще розповідав молодий директор про труднощі, які легко долати з усім колективом. Не згадав він тільки про те, як багато працює сам, як не може дочекатися його на обід дружина, як останнім, стомленим іде він із клубу.

... Театрالی камути: «Госисер має розчинитися у виставі». Певно, так само розчиняється в улюбленій праці Едуард Долгов.

Танцям танцюватись

По дорозі в колгосп імені Т. Шевченка агітпоїзд нагадує вулик або, скоріше, оркестр з пробним різноголоссям. Найбільше, мабуть, чути Таню і Валю, горлицянок. Вони то наспівують баяністої мелодії танців, то повторюють коліна, поки не почалася грунтіва, то малюють на віконному склі хід танцю:

— Робимо коло, відходимо назад, міняємось місцями і починаємо перепати в різні боки...

Шофер гальмує біля колгоспної контори, і тут дівчата не марнують хвилини. Вони хлопці перенурюють, вони танцюють у прохолоді між сидіннями, чапляють над зачісками, розправляють гофрування на костюмах.

От уне несподівано — удавано гримас

соліст Анастасій Медведєв. Автобус рушає знову. З руи у руи переходить репертуарна збірка «Пісніра». Учасники бригади вдивляються в ноти,

У ПОРТРЕТАХ,
ПРОБЛЕМАХ
І ВІДСТУПАХ

вчитуються в слова: чи не можна щось узяти для себе?

Не сідає асю дорогу тільки Е. Долгов, стоїть на сіддях біля дверей. Може, востаннє переїжджає в пам'яті номери програми, може, хвилюється, а може, просто хоче всіх хвилювати. Обличчям він до товаришів, перемовляється, жартує з ними. Усміхається до дружини: не підведи, мовляв, відкриєш же концерт, увесь конференс на тооі...

Хоча сам, звичайно, знає: ніхто не підведе. Репетирували не раз, виступали не раз. І все ж заспокоївся, лиш коли перший номер — соло Василя Калашнікова — номоайнери, жаткарі і шофери, що ва — зібраних в тракторній бригаді, зустріли гучними оплесками.

Спражньою окрасою концерту стали російський танок та угорський чардаш горлицянок. А коли наперед вийшли Василь Сотник і Микола Білицький у яскравих гуцульських костюмах і зірвалися в стрімкому вихорі парубоцького танцю, захопленню не було меж. Трударі аплодували, хвалили вголос, викликали на біс.

Будяки рядочками...

Зацїли рожевим цвїтом... Так можна було почати ліричний репортаж із села Первоозанівки, з тракторної бригади колгоспу імені Т. Шевченка. Можна було б, якби «рожевим цвїтом» цїли нї будяки. І не де-небудь на узбіччі, а прямо перед червоним прапором, піднятим на честь передових жнивирів. Панораму доповнював розбитий ящик, що валявся тут же.

«Комсомол — повноправний господар сучасного села. З ним рахуються і правління колгоспу, і парторганізація», — згадалися мені слова першого секретаря Кіровоградського райкому ЛКСМУ А. Перезовника.

Невже ж гласність соціалістичного змагання, виховання пошани до людей праці — не справа авангарду молоді?

Мабуть, ні. Інакше як можна пояснити те, що до агітпоїзда прийшло лише десять юнаків і дівчат, а людей некомпомольського віку — в 2,5 рази більше? Не поділяли про яку спільну завчасно попереджені Валентина Шевелева, секретар комсомольської організації, і члени комітету.

Прямо на току

Не переодягаючись, прямо в сценічних костюмах вирушили учасники агітбригади у сусіднє село Калинівку того ж колгоспу.

В автобус підсів секретар парткому господарства М. З. Клішук, завіз мову про жнива, про передовиків.

— За штурвалом номбайна нині й бригадир тракторної бригади навалер ордена Леніна Анастасій Іванович Вороненко. От людина! — щиро дивується парторг. — Ви помітте прапорцем денну норму — з нього сім п'яти видів, а номбайна не стишити, поки не порівняється з прапорцем. Лише тоді віддасть нермо помічнику, трохи перепочине.

— А он, бачите, те поле? — Микола Захарович дивиться за вікно.

— Ого! Справжній ліс! Через розчинені віконця запливає п'яний дух стиглого хліба. Золота нива нагадує арфу з мільйонами струн-солоником, які наче подзвонюють обважнілим колосками...

Дорога виночується на гладеньку асфальтовану площадку току.

Як завжди, програму агітпоїзда починає його керівник лектор Б. М. Вільховський. У ці дні він читає невеличкі обсягом зброденні, наповнені високим змістом бесіди-лекції «Липневий (1978 р.) пленум ЦК КПРС — історичний рух у боротьбі за комунізм» та «Вирішальна зовнішньополітична діяльність КПРС на сучасному етапі». Борис Миколайович оперує новими цифрами, фактами і спостереженнями.

Люди хочуть знати думку партії з найрізноманітніших питань і проблем. Може, скажімо, цікавиться далішим розвитком сільських профтехучилищ. Адже токар не стане до верстата, поки не пройде навчання, а сільські дівчата після десятого класу до корів ідуть без спеціальної підготовки...

На фоні жнивного поля, зшитого з обрієм нитками тополі, величезних куп золотого збіжжя, починався другий концерт. Знову линули пісні, викорилися танці, звучали вірші і гуморески. І однакова була не тільки програма концерту, а й хліборобські слова після неї:

— Велике вам спасибі!

— Приїздіть до нас іще!

А. СЕРІКОВ,
спецкор «Молодого комунара»

— На Пленумі багато говорилось про завдання, що стоять перед колективними підприємствами сільськогосподарського машинобудування. Проблема забезпечення села високоякісною технікою дуже важлива. Зустрічаючись особисто з хліборобами, ми, червонозорістці, нерідко чуємо: «Давайте більше сівалок». Зауваження слухає, і хоча завод щороку нарощує випуск посівної техніки, проблеми з порядку денного не знято: в країні освоюють випуск енергонасичених тракторів, а «Червона зірка» забезпечує сівалками всю республіку і більше половини господарств країни. Тож, мабуть, говорити слід не тільки про кількісний, а й про якісний бік нашої роботи.

Це так. Коли ми почали випускати сівалку СКН-8, особливих претензій з боку сівачів не було, тоді вона їх задовольняла. Тепер будь-хто з хліборобів може сказати, що його в цій машині не влаштовує. Строки сівби зернових стали стислішими, час

«подорожчає», підвищились вимоги до оперативності наладки. І на початку липня на заводі запустили в серійне виробництво універсальну назисну пневматичну сівалку СУПН-8. Минулого місяця з цехів підприємства виїшло 205 машин, у серпні виїде вдвоє більше, а на кінець року ми випустимо близько 3000 таких сівалок.

Можна багато розповідати про переваги СУПН-8 перед СКН-8. Іде до початку посівної нинішнього року завод виготовив пробну партію машин, які з настанням кампанії негайно зарекомендували себе в полі. «Вважаємо, що сівалка СУПН-8 заслуговує відмінної оцінки і знайде широке застосування в господарствах країни», — так написав нам голова колгоспу з Миколаївщини Герой Соціалістичної Праці М. Рябошапка. Аналогічні відзиви прийшли з Черкаської, Запорізької та інших областей України, з Молдавії.

Що ж являє собою СУПН-8? Перша в країні

МІСТО — СЕЛУ,

ХЛІБОРОБИ СТАВЛЯТЬ
„ВІДМІННО“

У своїй доповіді на липневому (1978 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв підкреслює: «Досвід минулих років указує на те, що потрібно більш енергійно напружувати потужності галузей промисловості, які обслуговують село». Яскравим прикладом того, як матеріалізуються плани партії, є праця колективу «Червоної зірки». Він розробляє проекти нових машин, впроваджує найсучасніші технологічні лінії. Підприємство молодіє на очах. Ось що розповів нашому кореспонденту головний конструктор заводу Ю. П. КОЛІСНИЧЕНКО:

пневматична сівалка на рівні світових зразків. Обладнана автоматичним пристроєм «Кедр» для контролю за роботою висівних апаратів з кабіни трактора, так що сівальник не потрібен. Багатофункціональність редуктори дають змогу налаштувати машину на задану норму висіву за п'ять хвилин, тоді, як на СКН-8 ця операція займала півтори-два години. Словом, агротехнічні дані СУПН-8 набагато вищі. І ми, інженери та робітники «Червоної зірки», дуже вдячні хліboro-

бам за те, що своїми порадами вони допомогли створити таку сівалку. За проектом плану, підприємство має випустити 1979 року 17 тисяч цих машин. Протягом двох наступних років здійснюватиметься модернізація сімейства сівалок СЗ-3,6. Вона вже триває, ми вдосконалюємо окремі вузли й деталі. Знову ж таки враховуємо побажання хліборобів.

Машини з державним Знаком якості становлять 42 проценти загальної кількості продукції. Нещо-

давно переатестовано СЗ-3,6, СЗЛ-3,6 та СЗА-3,6. Найближчим часом переатестацію пройде й сівалка СЛН-8А.

На кінець п'ятиріччя підприємство зобов'язане освоїти випуск 11 сівалок і комбінованих агрегатів. Цього року трудівники села повинні одержати кукурудзяну сівалку СКП-4 (для роботи в районах з горбистою місцевістю), баштанну сівалку СБН-3, тукососів СЗСШ-3,6 для районів Далекого Сходу. А тому необхідно розши-

ряти виробничі площі, вдосконалювати технологію. Нині ми переобладнали всі лінії, на яких випускали сівалку СКН-8. Великі надії покладаємо на введення в дію будованого корпусу № 91. Тут на спеціалізованих лініях виготовлятимуть сошники на потоці (від початкової до кінцевої операції). Підходимо до того, що сівалки складатимемо на заводі і відправлятимемо замовникам у готовому вигляді. Цим завод збереже економію хліборобам багато часу.

І проблеми існують. Спеціалізоване конструкторське бюро розв'язало чимало проблем, зокрема тих, що стосуються економії металу. Та тільки документально, бо поставлення заводів політичлену, напрошує ще не на високому рівні.

Липневий (1978 р.) Пленум ЦК КПРС висунув перед машинобудівниками важливі завдання. Адже доля врожаю залежить значною мірою і від нас, заводчан. Тож нам удає дорожча оцінка нашої праці хліборобами.

Ступені сходження

ПІДБИТО ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ
СЕРЕД МОЛОДИХ МАЙСТРІВ ДОІННЯ І КОМСОМОЛЬСЬКО-
МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ МОЛОЧНОТОВАРНИХ ФЕРМ
ОБЛАСТІ ЗА СІМ МІСЯЦІВ 1978 РОКУ

Надія МАКСИМЕНКО з колгоспу «Перше травня» Маловисківського району за сім місяців надоїла від кожної корови 3307 кілограмів молока.

Валентина ЄПІШЕВА з цього ж господарства — 3145.

Наталія СИТА з колгоспу імені Леніна Долинського району — 2613.

Валентина ПОКІЛАД з цього ж колгоспу — 2582.

Надія НЕСТЕРЧУК з Неватківського району Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району — 2525.

Ярослава АНДРУЩАКЕВИЧ із цього ж відділка — 2480.

Таїсія КОВТУН з колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району — 2443. Філіна ЧЕРЕДНИК з першої молочно-товарної ферми колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району — 2334.

Людмила СКОРОБОГАЧ із колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 2324.

Ліубов БОГУШ із колгоспу імені Кірова Новоархангельського району — 2303.

Хто ж із молодих жнивирів Долинського району лідирує сьогодні у змаганні за приз райкому ЛКСМ України «Золотий колос»? Це цікавить і помічник номбайнера райкому комсомолу Валентина КОРОБОВА.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Він вертав додому з великим обережком квітів. Букет щомиті нагадував Денисові Климовичу: сьогодні ще одне покоління його вихованців іде з рідної школи в самостійне життя.

— Живі чи штучні? — спитав хтось через дорогу. Спитав, мабуть, тому, що тюльпани в букеті пломеніли так нереально яскраво, неначе увібрали в себе всю гаму найгарячіших відтінків червоного кольору.

— Живі, — неуважно відповів Полозюк, бо перебував саме в тому стані, який добре знайомий учителям випускного класу, коли раптом настає мить і чітко усвідомлюєш — завтра тобі не треба йти на урок у десятий... Та що там урок! Просто звикнути до того, що твої учні за кілька днів розійдуться лише їм відомими стежками-доріжками, вчителів, навіть з таким солідним стажем роботи, як у Д. К. Полозюка, звикнути просто неможливо... «А так неможливо», — мимоволі усміхнувся Денис Климович...

В одному він був переконаний — і цього річчю випускники, члени «Пошуку», залишаться вірними традиціям клубу.

обличчя однополчан — і не впізнавав. Роки не стерли їх у пам'яті, зміни їх час... Думки Дениса Климовича знову перекинулись у сьогодення. Спливла в пам'яті остання зустріч; улаштована «Пошук». Зустріч глосоських комсомольців 20—40-х років. Як готувалися до неї його вихованці! Скільки листів було написано у ці

чизняної війни підпільна група Батюка. Вони зустрічаються з колишніми підпільниками О. А. Медведєвою, І. П. Жулаєм, М. І. Кузьменком, розпитують їх про життя та бойову діяльність своєї землячки В. П. Федченко-Смоленчук, збирають матеріали про неї. Тепер про героїчну жінку з Глосос розповідає спеціальний стенд у

цюють на громадських закладах».

Останньою, помітною віхою в історії глососького клубу «Пошук» цього року була зустріч комсомольців 20—40-х років.

Що запам'яталося Денисові Климовичу з цієї зустрічі? Мабуть, обличчя першого секретаря глососького осередку в 1919 році М. С. Іванова, коли лунали із сцени антолого залу слова ведучого: «Це він, молодший брат революції, вірний помічник партії, комсомол громадянської війни, в поношеній шинелі, прострелений смуглою пальцею, у рваних солдатських черевиках, юний, незламний, сміливий, був готовий у будь-яку хвилину віддати своє молоде життя за справу партії, за справу робітничого класу...» Що згадував Микола Степанович тоді? Може, Семена Тимофєєва з друзями, що загинули від білогвардійських куль і спочивають ось під цим обеліском? Напевно, бо ж спогади так розтворювали старого комсомольця, що йому було навіть важко виступати...

Денис Климович міг зрозуміти це почуття. Воно ж не покидає його все життя, а найсильніше нагадало про себе в Ленінграді, 9 травня, коли час навіч зробив гігантський крок назад і переніс його в далекий 1941-й...

Полозюк ще якусь мить постояв біля меморіального каменя з іменами розстріляних глосоських партизанів і повільно пішов вулицею далі. А пам'ять гортала сторінки спогадів.

«...На нашій зустрічі присутні: секретар комсомольського осередку 1919 року Микола Степанович Іванов, член райкому комсомолу з 1924 по 1930 рік Микола Семенович Капінух, комсомольці двадцятих років Максим Гордійович Козинець, Віктор Терентійович Анастасєв, Денис Климович Калужний...»

Прізвища, прізвища... А за ними — роки пошуків, сотні листів, тисячі адресатів. І ось, нарешті, зустріч. Виступи ветеранів, їхні спогади, фотографії... Все це зберігається в пам'яті школярів. І не тільки в пам'яті. Денис Климович знає, що магнітофонний запис, зроблений під час зустрічі, і фотографії ще не раз послужать виховній роботі. Зовсім інші діти, які ще навіть не першокласники, гортатимуть колись альбом-запис про зустріч, слухатимуть голоси перших комсомольців. Ні, заради цього так варто віддавати пошукові весь свій вільний час!

Обласна краєзнавча експедиція «Пошук» — 60 комсомольських літ — триває. Зібрано багато матеріалів. Необхідно буде порадитись, як їх краще використати. Та й про переобладнання кімнати-музею слід було б подумати. Експонатів безліч, а розмістити їх ніде. Треба шукати якийсь вихід.

Сьогодні відлунав останній дзвінок. Значить, скоро прийматиме до клубу нових членів. А ще треба порадитись з директором школи, куди краще цього літа поїхати з пошуковцями на екскурсію...

Плани у Глососького клубу юних слідопитів та їхнього керівника Д. К. Полозюка вражають далекоглядністю. Та дивуватись нема чого, адже йдеться про людей, залюблених у свою справу, тож інакше й бути не може.

Ю. ДМИТРЕНКО.

Климович

ЧИТАЧІ НАШОЇ ГАЗЕТИ, ЯКІ СТЕЖАТЬ ЗА ХОДОМ ОБЛАСНОЇ КРАЄЗНАВЧОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ, ПАМ'ЯТАЮТЬ РАБОТУ, МАТЕРІАЛИ ГЛОСОСЬКИХ ШКОЛЯРІВ-КРАЄЗНАВЦІВ — ЧЛЕНІВ КЛУБУ «ПО-

ШУК». УСПІХИ ГЛОСОСЬКОГО ЕКСПЕДИЦІЙНОГО ЗАГОНУ ОЧЕВИДНІ. ЗА НИМИ — ЩОДЕННА, НАПОЛЕГЛИВА РОБОТА КЕРІВНИКА КЛУБУ Д. К. ПОЛОЗЮКА. ПРО НЬОГО НАША РОЗПОВІДЬ.

куточки країни, скільки варіантів перебрано! А робота над сценарієм? Здається, перші два етапи обласної краєзнавчої експедиції «Пошук» — 60 комсомольських літ і слід було закінчити саме такою зустріччю поколінь...

ЗІ СТАТУТУ КЛУБУ:

«Член «Пошуку» повинен постійно підвищувати свій ідейно-політичний рівень, вивчати життя і діяльність В. І. Леніна, задатних діячів партії, Радянської держави. Юні слідопити вчать і працюють на повну силу, не бояться труднощів... Доручили — значить довірили, взявся — виконай! Умій відповідати за себе і за товариша... Не відступай від мети ні за яких обставин. Ми живемо, щоб перемагати.

Члени клубу після проходження позовної підготовки зобов'язані в школі, у виробничому чи інших колективах організувати загін або групу краєзнавців-туристів...»

Глосоські юні слідопити вперше заявили про себе в липні 1974 року. Саме тоді Д. К. Полозюк почав гуртувати навколо себе любителів історії рідного краю. Здається, чотири роки не так і багато, особливо якщо врахувати, що склад клубу постійно оновлюється. Школа... Але ось лише кілька віх з історії «Пошуку». 1975 рік. Глосоські школярі мандрують у Ніжин, туди, де діяла в роки Великої Ві-

кімнати-музеї. (Кімнату-музей створено руками школярів під керівництвом того ж таки Д. К. Полозюка).

З вересня 1976 року. У Глосос на запрошення пошуківців з Мінська приїждить колишній боєць Першого глососького загону червоних партизанів, що діяв у 1918—1919 рр. Віра Макарівна Сенько (Маринич).

Про її життя, про діяльність партизанів у громадянську війну там розповідають тепер альбом, стенди кімнати-музею. Січень 1977 року. Вечір-звіт клубу «Пошук». Спроба підбити підсумки трирічної роботи. Слідопити звітують про екскурсії до Києва, Москви, Ніжина, Красногір'я, Умані, Ленінграда, Кривого Розум'я. Появляються матеріали про діяльність «Партизанської іскри», нескореного «Спартак».

6 листопада 1977 року. Одна з найбільш пам'ятних дат в історії клубу «Пошук». Закінчено велику роботу. Сотні прізвищ, установлених слідопитами, викарбувано на гранітних плитах меморіалу землякам, загиблим у Великій Вітчизняній війні. І перші слізи на очах у керівника клубу Д. К. Полозюка, слізи радості й гордості за роботу своїх молодих друзів.

6 лютого 1978 року. Глососька кімната-музей стає переможцем у республіканському конкурсі-огляді. На одному зі стендів почесне місце займає бронзова медаль «Переможець республіканського огляду музеїв, які пра-

РЕЙД-ПЕРЕВІРКА
ГОТОВНОСТІ ШКІЛ ДО НОВОГО
НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

ЧАСУ ОБМАЛЬ...

Початок нового навчального року не за горами. Через два тижні шкільний дзвінок покличе учнів за парти. В школах області йдуть останні приготування до зустрічі дітей.

Чимало зроблено за літо й у Вільшанському районі. Майже всі шкільні приміщення відремонтовано, бібліотеки поповнено новими книгами, фізичні й хімічні кабінети — наочними посібниками. На першокласників чекають яскраві букварі та читанки, які цього року вперше дістануться їм безплатно.

Тим часом далеко не всюди так. Приміром, у Добрянській десятирічці зовсім прогніла підлога. Дістати дошки, щоб настелити нову, — ціла проблема. Лише після довгих умовлянь правління колгоспу імені Заїковського виписало школі 10 кубічних метрів дощок. У Станкуватській восьмирічці на перший погляд усе гаразд: прикрасна ділянка потопає у квітах, стіни приміщення побілено, підлогу профарбовано, папір на зиму завішено. Та початкове враження зникає, коли заходиш до фізичного й хімічного кабінетів. Розетками на робочих столах користуватись небезпечно, частини їх зовсім нема. В апаратній — ніякого порядку, незахоплений кіноапарат укрився пилюкою.

— Літо — пора відпусток, — виправдується Альма на Сергіївній Піткєвич, директор школи. — До вересня буде порядок.

А цей порядок слід було навести ще в травні. Нічого вітального не скажеш і про Чистопільську та Осишківську восьмирічки. В першій у багатьох місцях обшпалена штукатурка, в другій ідалія потребує серйозного ремонту.

У соціалістичних зобов'язаннях працівників освіти району записано: «Закінчити поточний ремонт восьмирічних шкіл до 1 липня, середніх — до 1 серпня 1978 року».

Всі строки минули, а діла не зроблено.

...У кожному класі, в кожному кабінеті Маловільшанської восьмирічної школи світло й затішно.

— Учні самі подарували собі радість, — з гордістю каже директор школи Марія Григорівна Юрченко. — Так-так, самі. Від шефів, комсомольців колгоспу імені Димитрова, допомоги не дочекаєшся. Майже в усіх школах району чудові спортивні зали з найновішим інвентарем, а спортмайданчики в жакетному стані. У вже згаданій Маловільшанській школі майданчик облюбували собі... телята. Тут кормів для них вистачає. Занедбаний майданчик, два старі стовпи, котрі імітують футбольні ворота, і похилений баскетбольний щит нагадують про те, що спорт у школі забутий.

Щороку в район приїжджають молоді спеціалісти. Але довго тут не тримаються.

— Нічого гріха таїти, — розводять руками завідувач районної відділом освіти Г. Г. Гончаренко. — Причиною швидкого від'їзду молодих педагогів є побутові умови. Всіх квартирами забезпечити ми не можемо.

Нині школи чекають 31 спеціаліста, а виділили для них лише дві квартири. Щоправда, є рішення райвиконкому про затвердження плану будівництва квартири для вчителів за рахунок державних і колгоспних коштів на 1978—1982 роки. Протягом п'яти років працівники освіти мають одержати 28 нових квартир. Але поки що це тільки намітки.

Велику виховну роль у радянській школі відіграють ленінські й піонерські кімнати, кімнати бойової і трудової слави. У Добрянській десятирічці особливий інтерес викликає куток інтернаціональної дружби. Піонери з активною допомогою свого керівника — вчительки іноземної мови Ганни Іларіонівни Горбатко підтримують дружні зв'язки з болгарськими й німецькими школярами. Всі листи, сувеніри, прислані іноземними друзями, вони старанно оформляють в альбому, розміщують на спеціальних стендах.

Взірцем для інших може бути й кабінет механізації сільського господарства цієї школи. Обладнав його разом зі старшокласниками Володимир Федорович Яковлев, колишній бригадир тракторної бригади колгоспу імені Димитрова. Зовсім недавно оснащення кабінету поновилося ще одним комплектом «Трактор».

Виробниче навчання в школі дає свої позитивні наслідки. Всі юнаки по його закінченні дістають права шофера третього класу. З набутою за шкільною партою спеціальністю молоді йдуть у рідний колгосп. Уже сьогодні в цьому працюють цього річчю випускники Дмитро Опріа, Валентин Сарданов.

Дуже скоро шкільні коридори наповняться дитячим дзвінком гомоном. І те, як школа зустріне учнів, залежить від учителів, керівників колгоспів, районного відділу освіти.

Т. КУДРЯ,
спецкор «Молодого комунара».

„Пофарбований брак“

У номері газети за 1 липня цього року в кореспонденції під таким заголовком було піддано критиці Братолібське відділення і Долинське районне об'єднання «Сільгосптехніка».

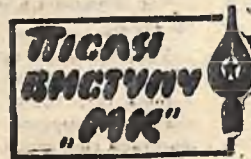
Перший секретар Долинського району комсомолу В. КОРОВОВ повідомив редакцію, що виступ газети обговорено на комсомольських зборах в обох підприємствах. Критику визнано справедливою.

Комсомольці цеху механічних майстерень об'єднання взяли під свій контроль ремонт вантажівки. Для кращого контролю кожному складачеві вида-

ли особисте клеймо — опечатувати відремонтовані вузли.

Комсомольці Братолібського відділення провели рейд «Комсомольський прокторатор», в результаті було виявлено, що деякі співзасновники робітничих догоспів порушили технологічний процес складання агрегату зернозбиральних комбайнів.

Комітет комсомолу ставив на період життя постійності, який зобов'язаний стентити за дотримання технології і якості ремонту агрегатів.

СПОРТ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

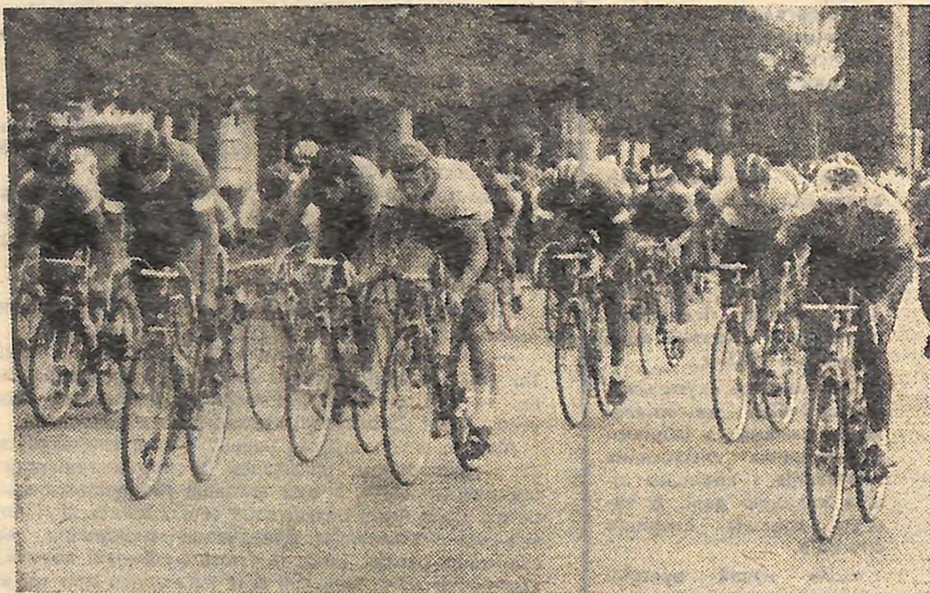
НАЙСИЛЬНІШІ — СВІТЛОВОДЦІ

Особисто-командна першість обласної ради товариства «Авангард» з легкої атлетики, що проходила на кіровоградському стадіоні «Зірка», була традиційною. Бо вона вже кілька років пропалюється в День фізкультурника.

На цьогорічних змаганнях перед великими представниками колективу фізкультури заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР міста Світловодська. З однаковим часом — 11,8 секунди — пересікли фінішну стрічку з бігу на 100 метрів Василь Черненко і Володимир Кузьменко. Не мали собі рівних їхні земляки Володимир Ковалів і Сергій Іоненко: перший — на дистанції 1500 метрів, другий — 5 кілометрів. Планку, встановлену на висоті 175 сантиметрів, подолав робітник Кіровоградського заводу друкарських машинок Ігор Пугар, а у жінок першою в стрибках у висоту була спортсменка з міста енергетиків Олена Калашникова. Тетяна Пузирьова завоювала чемпіонські титули на бігових дистанціях 100 і 200 метрів.

У командному заліку на найвищу сходинку п'єдесталу пошани піднялися легкоатлети заводу чистих металів.

В. ШАБАЛІН.

БАГАТОДЕННА ВЕЛОГОНКА

У ЦІ ДНІ НА ШОСЕ МІЖ КІРОВОГРАДОМ І СУБОТЦЯМИ МОЖНА ПОБАЧИТИ ГРУПИ ВЕЛОСИПЕДИСТІВ. ІДЕ БАГАТОДЕННА МАТЧОВА ЗУСТРІЧ ЗВІРНИХ КОМАНД ШКОЛЯРІВ ДЕСЯТИ ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ ТА МОЛДАВІЇ, ПРИСВЯЧЕНА 60-РІЧЧЮ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ. У ПРОГРАМІ ЗМАГАНЬ — ІНДИВІДУАЛЬНІ, ГРУПОВІ І КОМАНДНІ ГОНКИ НА ДИСТАНЦІЇ ВІД 10 ДО 100 КІЛОМЕТРІВ.

Найбільший інтерес, мабуть, викликає гонка по вулицях обласного центру. 35 кілометрів довжиною в 1200 метрів кожен спортсмен долати юним спортсменам по вулицях Карла Маркса, Шевченка, Лунинського і Гоголя. Не всі витримали велику напругу, частина велосипедистів, що замінили групу фіншістів, на проміжних фінішах вибула із змагань.

Як і слід було чекати, в числі переможців виявилися члени збірної юнацької команди України, які виступали поза конкурсом. Це — Геннадій Романенко з Білогорська Крижискої області, вінничанин Сергій Барановський та Сергій Яців з Дрогобича.

У гонці на десять кілометрів з розділеним стартом найшвидшими були черкащанин Ігор Вовк, вінничанин Сергій Володимир Глязко і Сергій Барановський.

Після двох видів лідирували спортсмени ДЮСШ «Молдова» Молдавської РСР. Кіровоградська команда, що сипалася з велосипедистів ДЮСШ № 3 обласного центру і ДЮСШ № 1 м. Олександрії, посідала п'яте місце.

Змагання тривають.

На фото: старт велогонщиків на площі С. М. Кірова.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

СПОРТ

ФУТБОЛ

СЬОГОДНІ — ЧЕРГОВИЙ ТУР

«Зірка» на своєму стадіоні приймає хмельницьке «Поділля».

Команда	І	М	О
«Металіст»	29	41-13	45
«Колос» Н.	28	36-21	41
«Кристал»	28	33-14	39
«Зірка»	29	32-16	38
«Кривбас»	29	43-23	38
«Буковина»	28	36-18	37
СКА К.	27	42-19	34
«Спартак»	28	37-24	31
«Десна»	28	28-21	29
СКА Л.	25	28-24	28
«Суднобудівник»	29	26-29	27
«Локомотив»	28	20-19	27
«Авангард»	28	28-26	25
«Новатор»	29	40-40	25
«Атлантика»	28	29-30	25
«Говверла»	29	25-40	24
«Колос» П.	29	29-33	23
«Фрунзенець»	28	21-30	23
«Поділля»	28	13-36	20
«Дніпро»	29	15-38	20
«Шахтар»	29	24-51	19
«Торпедо»	28	19-44	19
«Старт»	29	9-44	12

СПОРТ

СУБОТА

19 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн Радянської Армії. 9.00 — «Діти вас, батьки». 9.50 — Л. М. Толстой. «Юність». Телевізійна. Частина 3. 11.20 — «Ранкова пошта». 11.50 — «Більше хороших товаришів». 12.20 — Тираж «Спортлото». 12.35 — «По музеях і виставочних залах». 13.15 — «Здоров'я». 13.55 — Шість радянських композиторів про льотинда і космонавтів. 14.15 — Тележурнал «Співдружність». 14.50 — «Ці ви можете». 15.45 — «Світ, схожий на казку». Музичний телефільм. 16.15 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 16.30 — «Муніципальний». 17.00 — «Освітлення» — неймовірне. 18.00 — «Кіно». 18.15 — «Після-7». 18.45 — Док. телефільм «Два дні в житті». 19.45 — Телефільм «Квартет Гварнері». 1 і 2 серії. (21.00 — «Час»). 22.45 — Фільм-концерт «Шоб татень став музикантом». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Суботній репортаж». 10.45 — Гіас Л. Шутко. (Спринг). 11.15 — Телефільм «Останнє літо дитинства». 1 і 2 серії. 13.30 — «Село і люди». 14.15 — Для дітей. «Мандрівки Гнатия-Гнатия». 14.45 — Телефільм «Три річки характеру». 15.45 — «Співає Марія Кольцова». 16.00 — Міжнародний хокейний турнір «Експрес» (Поль. Фінляндія). «Динамо» (Рига). 18.15 — «Пірога програма». 18.35 — «Піші юності». 19.00 — Вісті. 19.30 — Науково-популярний фільм «45, що живуть поруч». 19.50 — Співає лауреат Міжнародного конкурсу ім. П. І. Чайковського А. Шемчук. 20.35 — «Україна живе». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — А. Хачатурян. «Голос». Вистава. В перерві — новини.

НЕДІЛЯ

20 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн Радянської Армії. 9.00 — «Діти в вас, батьки». 9.50 — Л. М. Толстой. «Юність». Телевізійна. Частина 3. 11.20 — «Ранкова пошта». 11.50 — «Більше хороших товаришів». 12.20 — Тираж «Спортлото». 12.35 — «По музеях і виставочних залах». 13.15 — «Здоров'я». 13.55 — Шість радянських композиторів про льотинда і космонавтів. 14.15 — Тележурнал «Співдружність». 14.50 — «Ці ви можете». 15.45 — «Світ, схожий на казку». Музичний телефільм. 16.15 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 16.30 — «Муніципальний». 17.00 — «Освітлення» — неймовірне. 18.00 — «Кіно». 18.15 — «Після-7». 18.45 — Док. телефільм «Два дні в житті». 19.45 — Телефільм «Квартет Гварнері». 1 і 2 серії. (21.00 — «Час»). 22.45 — Фільм-концерт «Шоб татень став музикантом». По закінченні — новини.

11.00 — Телефільми для дітей. 12.00 — «Музичний ніс». 12.30 — «Сільська година». «Рішення липецького (1978 р.) пленуму ЦК КПРС — у житті». 13.30 — В. Шей. «Пігмаліон». Фільм-вистава. 15.00 — «Міжнародна панорама». 16.00 — «Сьогодні — День Повітряного Флоту СРСР». 16.15 — «За вашими аистами». Музична програма до Дня Повітряного Флоту СРСР. 17.00 — «Клуб міжпопулярності». 18.00 — Футбол: «Торпедо» — «Динамо» (Київ). У перерві — новини. 19.55 — Док. телефільм «Політ триває». 21.00 — «Час». 21.30 — По сторінках «Голубого вогнища». 22.20 — Чемпіонат світу з волейболу. Сторінки у поді. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Сьогодні — День Повітряного Флоту СРСР». Виступ начальника Українського управління цивільної авіації О. М. Горішкіна; «Стартуючи в небо». Репортаж з Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації. (К-д на Республіканське телебачення). «Слава солдатам». 11.30 — Для дітей. «Временем музичності». Вистава. 13.30 — «Доброго вам здоров'я». 13.45 — Телефільм «Останнє літо дитинства». 3 серія. 14.50 — Концерт. 15.50 — «У світі цина». 16.25 — Для дітей. «Веселі чобітки». 17.00 — Фільм «Найкрасивіший дід». 18.50 — К. т. «Недільний сувенір». (К-д на Республіканське телебачення). 19.00 — «Акварельні кольори». 19.45 — До 60-річчя ВЛКСМ. «Комсомольська традиція». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Міжнародний хокейний турнір: «Соніа» (Київ) — «Динамо» (Рига). 2 і 3 періоди. В перерві — «На лавах республіки». По закінченні — новини.

Г. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Бгорова

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище дає середню освіту і кваліфікацію за спеціальностями:

столяр будівельний (строк навчання — 3 роки),
малар (3 роки),
електромонтажник по освітленню, освітлювальних та силових мережах і електроустановкам (3 роки),
муляр-монтажник конструкцій (3 роки),
штукатур-лицувальник-плитковик (3 роки),
слюсар по ремонту автомобілів (3 роки),
лицувальник-плитковик (1 рік),
машиніст баштових кранів (3 роки).

До закладу приймають без вступних екзаменів юнаків і дівчат з освітою 8—10 класів.

Учні забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Під час практики вони одержують третину зароблених грошей.

Час навчання в училищі зараховується до трудово-го стажу.

Училище має сучасний навчальний комплекс, де обладнано кабінети і лабораторії, майстерні, спортивний та актовий зали. В закладі є спортивне літне містечко, працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції. Є спеціалізовані групи зі спортивним ухилом — класична боротьба і велосипедний спорт.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі й середні навчальні заклади системи професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному забезпеченні.

Училище готує спеціалістів для комбінату «Кіровоградбуд» — найбільшої будівельної організації Кіровоградської області.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (гред'яляють особисто), документ про освіту, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокартон (3X4 см).

Початок навчання з 1 вересня.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград-26, вул. Червонозорівська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-81.

Трати: автобусами №№ 2, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна». № 29 — до зупинки «ПТУ № 2», троллейбусами №№ 2, 4 — до зупинки «Завод «Будетель» або «Вулиця Короленка».

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське професійно-технічне училище

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

до груп з дворічним строком навчання по підготовці

продавців продовольчих товарів,
продавців промислових товарів;
до груп з річним строком навчання —
контролерів-касірів промтоварів,
контролерів-касірів промтоварів,
пролаєрів промислових товарів,
пролаєрів продовольчих товарів.
Приймають без екзаменів юнаків і дівчат, що за-

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Лунинського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград. Газета печатається на українській мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Запрошують інституту, технікуми, училища

кінчили 8, 9, 10 класів, і звільнених у запас воїнів Радянської Армії.

Учні забезпечують стипендією в розмірі 32 карбованців на місяць, а звільнених у запас воїнів — 60 карбованців. Строк навчання для тих, що закінчили 8 класів — 2 роки, 10 класів — 1 рік. Час навчання зараховується до загального трудового стажу.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, характеристику, свідоцтво про народження (копія) або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки розміром 3X4 см.

Приймання документів — з 15 травня по 15 серпня.

Початок занять з 1 вересня. Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, вул. Василів, 5. Трати по училищу автобусами №№ 5, 20, 29 або троллейбусами №№ 2, 4, 5 до зупинки «Швейна фабрика».

ДИРЕКЦІЯ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ НАБУТИ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ І СПЕЦІАЛЬНОСТІ, ВСТУПАЙТЕ ДО ОНІКІВСЬКОГО СІЛЬСЬКОГО СЕРЕДНЬОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО УЧИЛИЩА № 21

Заклад приймає учнів на такі спеціальності: тракторист-машиніст широкого профілю (учні здобувають середню освіту, строк навчання — 3 роки), тракторист-машиніст III класу (строк навчання — 1 рік).

майстер — наладчик тракторів (строк навчання — 6 місяців).

Три роки вчать юнаки і дівчата, що мають освіту за 8 класів, один рік — юнаки і дівчата, що мають освіту за 8—10 класів.

Випускники десятих класів і воїнів, звільнених у запас, учаться за скороченою програмою, їм виплачують стипендію в розмірі 96 карбованців на місяць.

Учні забезпечують безплатним гуртожитком, вишнім одягом і спеодягом, триразовим харчуванням, вони одержують стипендію.

Учні, які закінчили училище на «відмінно», мають право вступу до вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1 вересня і далі — в міру комплектування груп.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, документ про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику, медичну довідку, чотири фотокартки розміром 3X4 сантиметри.

Адреса училища: 317451, Кіровоградська область, Маловисківський район, с. Онкієве.

ДИРЕКЦІЯ.